

езикъ, би заговорилъ да изкаже мжката си, която изпълваше очитѣ му.

Това бѣше за малко. Лошитѣ мжже дръпнаха юларя на Галя и му подвигнаха да върви.

Децата се отдръпнаха и свиха разплакани около майка си.

— Мамо, кжде водятъ Галя? .. Ще го доведатъ ли пакъ? ..

Тя не отговори. И нея мжката отъ тая раздѣла притискаше въ гърдитѣ.

Изведоха Галя на улицата.

И вече се не върна.

.....

* * *

Облаци тжзовни —
Плувайте въ небето,
Капчици дъждовни
Падайте въ полето!

Падайте въ нивята,
Падайте въ горитѣ,
Вредомъ по земята
Да я освежите!

А че вечъ отколе
Суша засушила,
По широко поле —
Всичко покрусила.

Трайко Симеоновъ.